

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1293/2025
04.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгослава Петковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лазаревцу К 78/24 од 17.04.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 411/25 од 11.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгослава Петковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лазаревцу К 78/24 од 17.04.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 411/25 од 11.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу К 78/24 од 17.04.2025. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ, за које кривично дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од две године не учини ново кривично дело, рачунајући од правноснажности пресуде.

На основу члана 86. КЗ суд је окривљеном изрекао меру безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од пет месеци, рачунајући од правноснажности пресуде, а уколико окривљени прекрши забрану управљања моторним возилом, условна осуда ће му бити опозвана.

На основу члана 258. ЗКП оштећени ББ је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку, док је на основу члана 261. ЗКП окривљени обавезан да плати на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, као и на основу члана 264. став 1. ЗКП да нареди суду трошкове кривичног поступка у износу од 24.404,00 динара и ОЈТ у Лазаревцу у износу од 89.310,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 411/25 од 11.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Драгослав Петковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за наведено кривично дело јер није доказано да је окривљени учинио кривично дело које му је стављено на терет, као и да надокнади окривљеном трошкове поступка у складу са чланом 262. став 2. ЗКП и АТ.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Драгослав Петковић, у образложењу захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, наводима да је суд у првостепеној пресуди прекорачио идентитет оптужбе, а која повреда, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Међутим, наведену повреду образлаже наводима да нема доказа да је окривљени вршио полукружно окретање, те да уколико је спорно утврђено чињенично стање исто се мора тумачити у корист окривљеног у смислу одредбе члана 16.ЗКП, на који начин бранилац окривљеног оспорава утврђено чињенично стање и оцену доказа.

Поред тога бранилац окривљеног у захтеву наводи да је другостепени суд одржао седницу већа без позива и присуства окривљеног и браниоца, иако је бранилац у жалби предложио одржавање седнице већа у његовом присуству, којим наводима истиче повреду одредбе члана 511. ЗКП.

Бранилац даље у поднетом захтеву наводи да је првостепени суд применио две бланкетне норме иако ни једна од тих радњи нема узрочно – последичну везу са настанком незгоде и њеним последицама, те полемиче са доказима који су изведени током поступка и колико који доказ говори у прилог одбрани, те да је исказ оштећеног контрадикторан, да исти није тестиран на психоактивне супстанце. С тим у вези наводи да је оштећени као мотоциклиста прекршио више саобраћајних прописа, те истиче

сопствена запажања да окривљени није прекршио ниједан пропис који се може довести у узрочно – последичну везу са настанком саобраћајне незгоде, да нема доказа да је окривљени вршио скретање улево, те да је суд одбио да се изврши ново саобраћајно вештачење, те изводи сопствене закључке да оштећени не би задобио наведене повреде да је возио у складу са прописима, јер се мотоциклиста кретао великом брзином и није имао дозволу за управљање мотоциклом, као и да се након незгоде окривљени коректно понашао, на који начин полемише са чињеничним питањима и доказима изведеним пред првостепеним судом и изводи сопствене закључке у погледу утврђеног чињеничног стања, у смислу члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да повреде закона на које указује одбрана из члана 511. ЗКП и члана 440. ЗКП, као и члана 16. ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић